किंतत्तत्राह गोघ्नेति ॥ १२ ॥ कुतोहं कृतघ्नस्तत्राह ॥ पूर्वमिति ॥ १३ ॥ मिथ्यावादित्वं दर्शयति यत्नः प्राक्प्रतिज्ञातः ॥ कृतमिच्छता कृतस्य प्रतिकृतं कर्तुमिच्छता॥ ॥ १४ ॥ मंडूकराविणं स्वगृहीतमुखस्थमंडूकशब्देन शब्दवंतं सर्पं यथा जनोऽनवलोकनान्मंडूकमेव जानीते नतु सर्पं तथा तवस्वरूपं रामोनाज्ञासीदितिभावः ॥ कश्चित्तु मंडूकग्रहणार्थं सर्पोमंडूकवद्रौति तेन स्वरेण स्वगणइतिविस्रब्धः स्वसमीपमागतोमंडूकस्तेन गृह्यते एवं वंचकं त्वां नाज्ञासीदित्यर्थइत्याह तत्तु तथालोकाप्रसि

गोघ्नेचैवसुरापेचचौरेभग्नव्रतेतथा॥ निष्कृतिर्विहितासद्भिःकृतघ्नेनास्तिनिष्कृतिः॥१२॥ अनार्यस्त्वंकृतघ्नश्चमिथ्यावादीचवानर॥ पूर्वंकृतार्थोरामस्यनतत्प्रतिकरोषियत् ॥ १३ ॥ ननुनामकृतार्थेनत्वयारामस्यवानर॥ सीतायामार्गणेयत्नःकर्तव्यःकृतमिच्छता॥ ॥ १४ ॥ सत्वंग्राम्येषुभोगेषुसक्तोमिथ्याप्रतिश्रवः॥ नत्वांरामोविजानीतेसर्पंमंडूकराविणं ॥ १५॥ महाभागेनरामेणपापःकरुणवेदिना॥ हरीणांप्रापितोराज्यंत्वंदुरात्मामहात्मना॥१६॥ कृतंचेन्नाभिजानीषेराघवस्यमहात्मनः॥सद्यस्त्वंनिशितैर्बाणैर्हतोद्रक्ष्यसिवालिनं॥ १७॥ नससंकुचितःपंथायेनवालीहतोगतः॥ समयेतिष्ठसुग्रीवमावालिपथमन्वगाः॥१८॥ ननूनमिक्ष्वाकुवरस्यकार्मुकाच्छरांश्चतान्पश्यसिवज्रसन्निभान्॥ ततःसुखंनामनिषेवसेसुखीनरामकार्यंमनसाप्यवेक्षसे ॥ १९ ॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० किष्किंधाकांडेचतुस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तथाब्रुवाणंसौमित्रिंप्रदीप्तमिवतेजसा ॥ अब्रवील्लक्ष्मणंताराताराधिपनिभानना ॥ १ ॥ नैवंलक्ष्मणवक्तव्योनायंपरुषमर्हति ॥ हरीणामीश्वरःश्रोतुंतववक्त्राद्विशेषतः॥ २ ॥

द्वयोपेक्ष्यं ॥ १५ ॥ पापस्त्वमित्यन्वयः ॥ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ शरान्नूनं नपश्यसि ॥ यतोग्राम्यसुखं निषेवसे तेनच सुखीसन् रामकार्यं मनसापि नावेक्षसे ॥ १९ ॥ धकमानः ॥ इतिरामाभिरामे श्रीरामीये रामायणतिलकेवा० कि० चतुस्त्रिंशःसर्गः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ ॥ तवेति तव सुहृदोवक्त्रान्मुखादित्यर्थः ॥ २ ॥